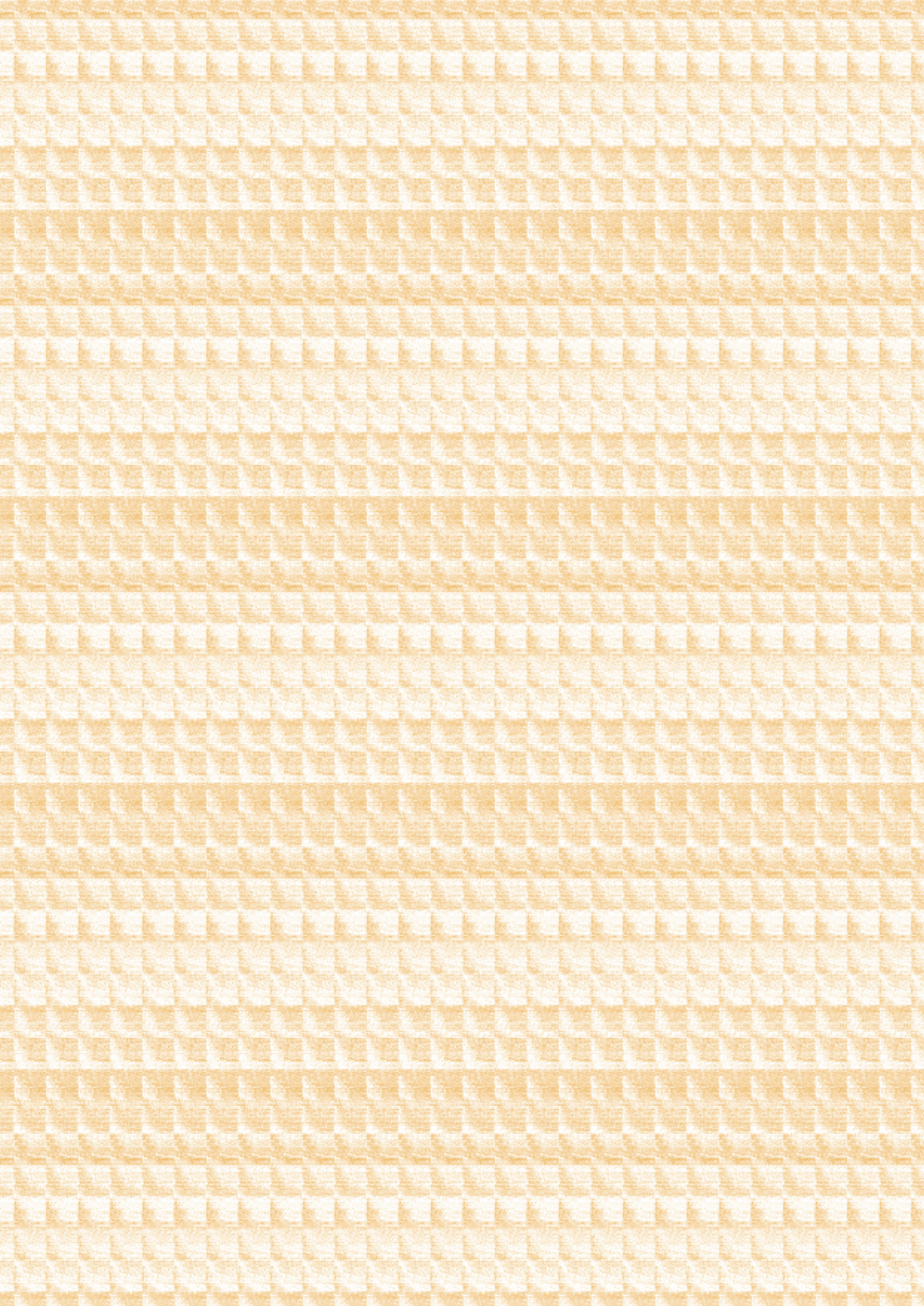
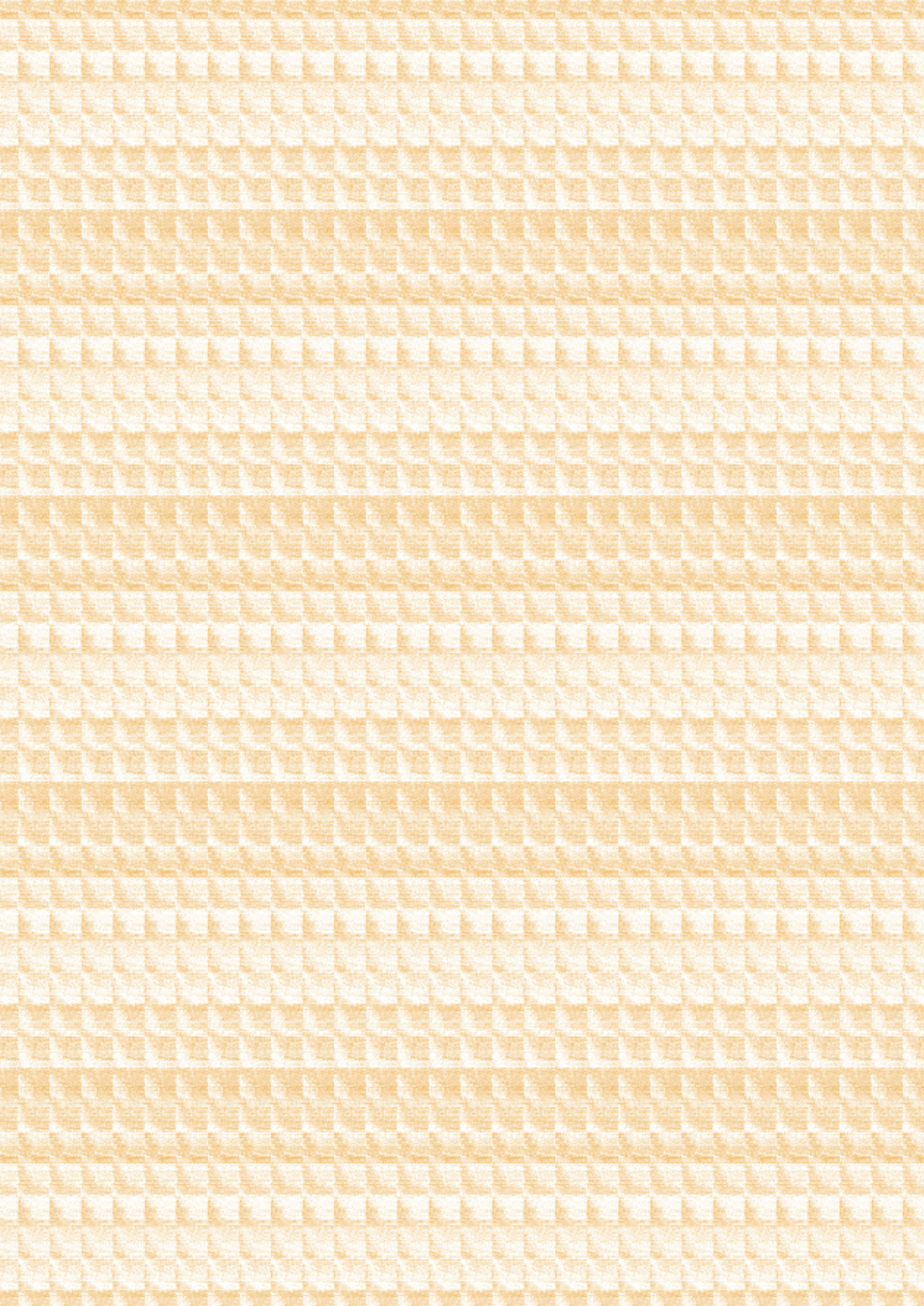

**PARALELNÍ KONTROLY
TÝKAJÍCÍ SE EKOLOGICKÝCH
PROJEKTŮ A OPATŘENÍ
V POVODÍ ŘEKY DYJE**

Paralelní kontroly týkající se ekologických projektů a opatření v povodí řeky Dyje

Úvodní slovo

Tvrzení, že životní prostředí nezná hranic a proto má nadnárodní charakter, je pro své časté používání již poněkud „omšelé“. Přesto se stává vysoce aktuální zejména dnes, v období vytváření sjednocené Evropy.

V oblasti životního prostředí byla také mezi kontrolními institucemi celého světa nejrychleji nalezena shoda v přístupech ke kontrole a zahájena intenzivní spolupráce formou tzv. paralelních nebo koordinovaných kontrol a to přesto, že řada institucionálních kroků při výběru a plánování kontrolních témat, při vlastním provádění paralelních kontrol a při realizaci společných výstupů z těchto kontrol prováděných zejména v rámci EUROSAT, ještě nebyla pevně stanovena. Lze konstatovat, že společné kontroly na témata ochrany a zlepšování životního prostředí jsou průkopníky v tvorbě nové metodiky.

I když detailní rozpracování jednotlivých kroků je teprve předmětem pracovního úsilí v rámci činnosti Pracovní skupiny pro kontrolu životního prostředí INTOSAI, jsou dosavadní výsledky mezinárodní spolupráce při výkonu environmentálních kontrol jak z hlediska kvality, tak i z hlediska kvantity pozoruhodné. Stanovování společných priorit ve střednědobých plánech zmíněné Pracovní skupiny, zaměření na aktuální nadregionální témata a volba použití kontrolních postupů, nástrojů i dílčích kritérií kontroly pomáhá zlepšit kontrolní dovednosti v těch kontrolních institucích, které dosud nemají v této oblasti tak bohaté zkušenosti. Tato skutečnost je dále zvýrazněna i úzkou spoluprací při přípravě různých workshopů a tematických školení zajišťovaných spolu s dalšími mezinárodními organizacemi.

Cílem předkládané společné zprávy je ukázat aplikovaný model spolupráce rakouského Účetního dvora (Rechnungshof) a NKÚ a seznámit s výsledky paralelních kontrol zaměřených na realizaci ekologických projektů a opatření v povodí řeky Dyje v kontextu mezinárodních dohod. Materiál současně podává informaci o takřka vzorové spolupráci dvou národních parků zřízených na obou březích hraniční řeky Dyje.

Významnou součástí společné zprávy jsou doporučení orgánům exekutivy pro odstranění zjištěných nedostatků. Velkým přínosem provedených paralelních kontrol je skutečnost, že tato vysoce aktuální doporučení jsou totožná pro legislativní orgány a vlády Rakouské republiky i České republiky a nebylo třeba je stanovit rozdílně.

Ing. Dušan Tešnar

Viceprezident

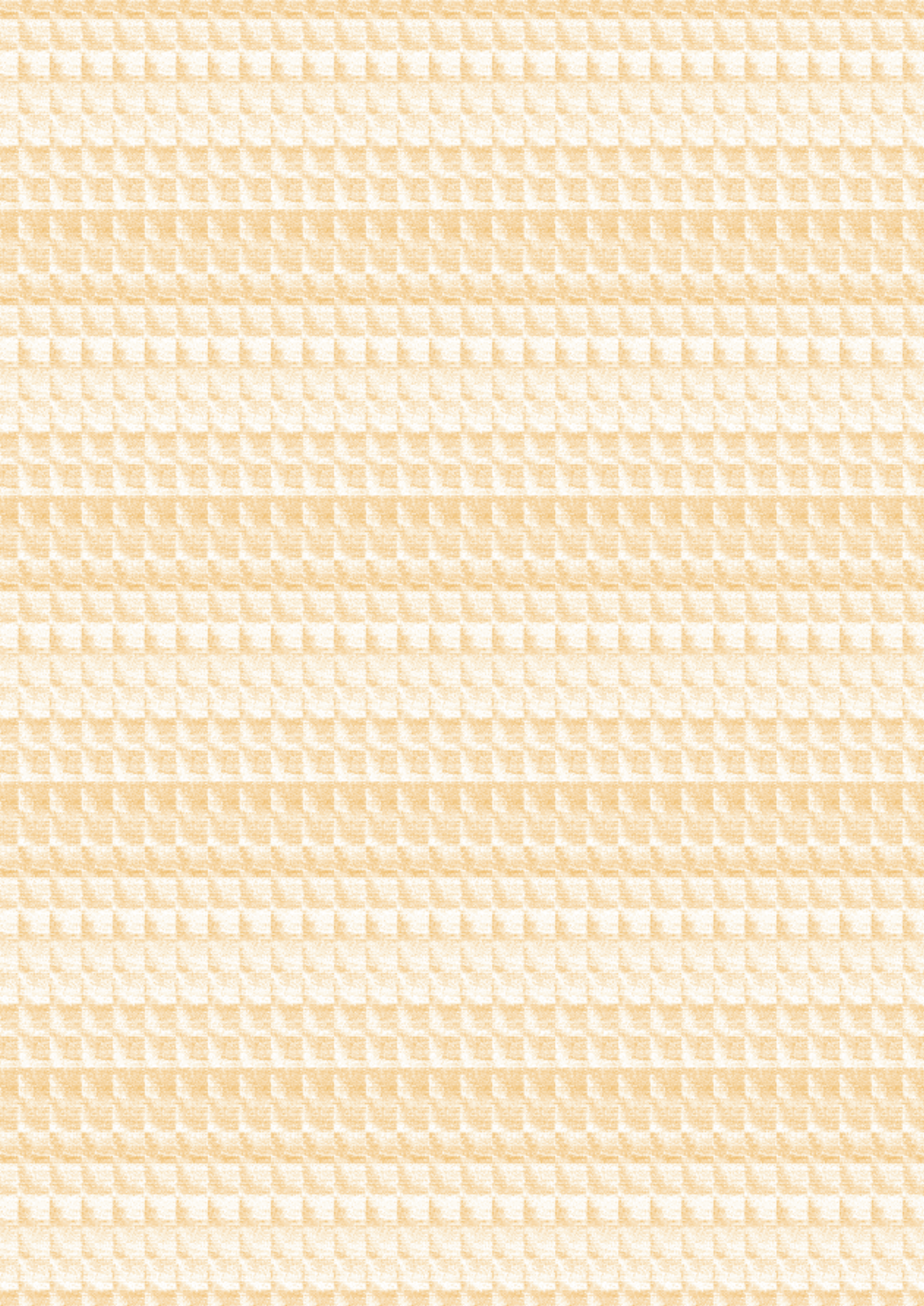
Nejvyššího kontrolního úřadu

Česká republika

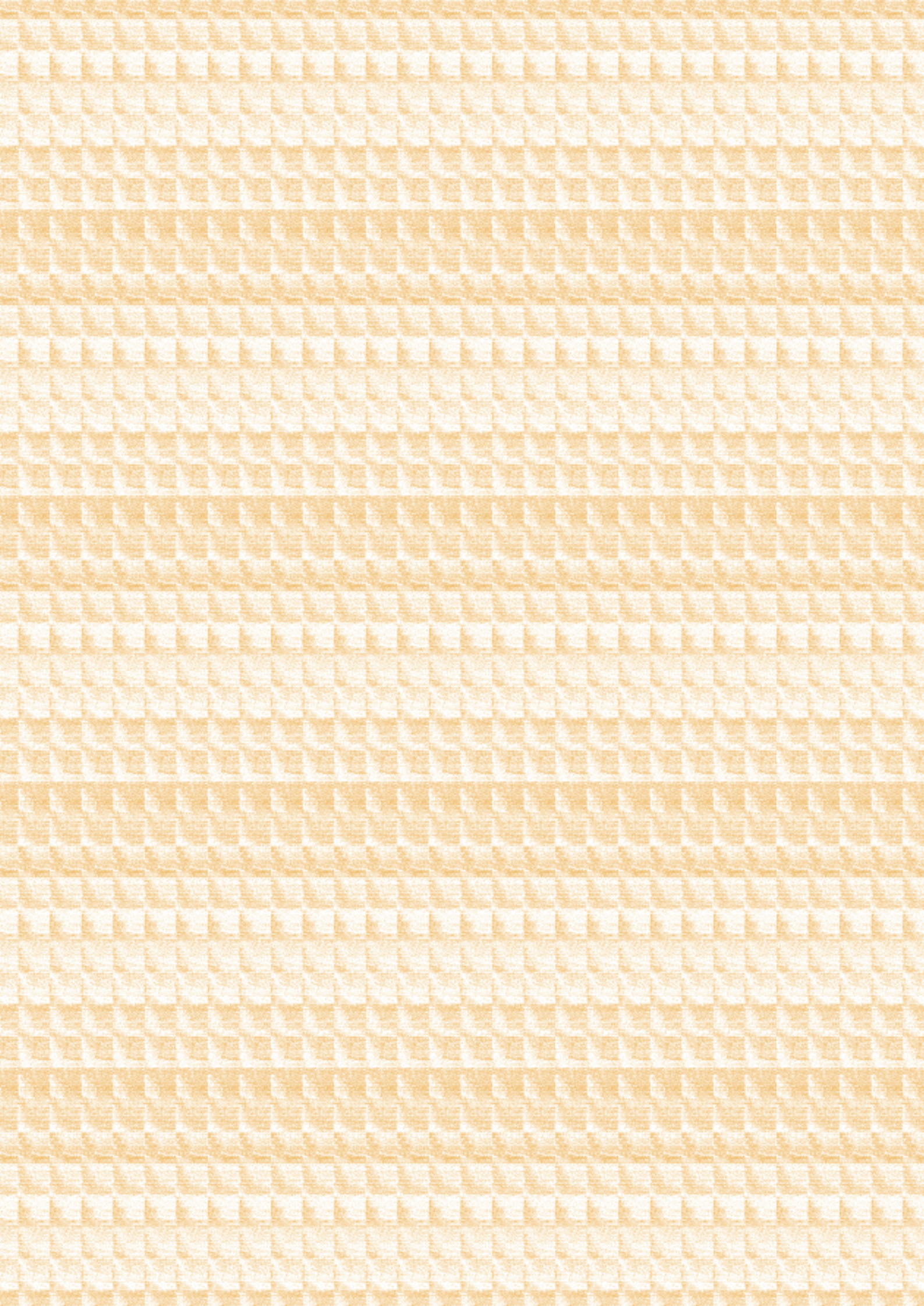
Ing. Zdeněk Brandt

člen Úřadu

OBSAH

KOMUNIKÉ	5
SPOLEČNÁ ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA	11
DOHODA	37
KONTROLNÍ TÝMY	43

KOMUNIKÉ

**prezidenta rakouského Účetního dvora
(Rechnungshof)**

a

viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

ve věci

provádění paralelních kontrol realizace ekologických projektů a opatření

v povodí řeky Dyje

(překlad)

Na základě záměrů pracovního plánu Pracovní skupiny EUROSAL pro kontrolu životního prostředí na léta 2002 - 2005 podepsali představitelé obou výše uvedených nejvyšších kontrolních institucí dohodu o provedení souběžné kontroly týkající se ekologických projektů a opatření v povodí řeky Dyje.

V povodí řeky Dyje leží část společné státní hranice České republiky a Rakouské republiky. Část společné hranice tvoří přímo řeka Dyje a část hranice probíhá mezi Národním parkem Podyjí a Národním parkem Thayatal.

Obě kontrolní instituce provedly v rámci své působnosti kontrolu zaměřenou na činnost odpovědných orgánů při objektivním stanovování ekologických priorit ve vymezeném území povodí řeky Dyje a při realizaci systému financování opatření týkajících se zlepšení životního prostředí, jmenovitě kvality vody, ochrany přírody a biodiverzity. Společným výsledkem kontroly je také zhodnocení přeshraniční spolupráce v oblasti ochrany životního prostředí.

Výsledky kontrol byly schváleny v samostatných národních zprávách a následně byly Nejvyšším kontrolním úřadem jako koordinátorem kontroly zapracovány do „Společné závěrečné zprávy z paralelních kontrol, týkajících se ekologických projektů a opatření v povodí řeky Dyje“ (dále jen „Společná závěrečná zpráva“), která je přílohou tohoto komuniké.

Toto komuniké, obsahující Společnou závěrečnou zprávu, bude v souladu s ujednáními obsaženými v dohodě o provedení souběžné kontroly předáno členům pracovních skupin pro životní prostředí INTOSAI a EUROSAL a dalším členům těchto organizací. Rovněž bude podkladem pro diskusi na mezinárodní úrovni, včetně spolupráce na fórech INTOSAI a EUROSAL.

Komuniké i Společná závěrečná zpráva budou zveřejněny na webových stránkách českého Nejvyššího kontrolního úřadu, rakouského Účetního dvora a pracovních skupin INTOSAI a EUROSAL pro kontrolu životního prostředí a lze je poskytnout sdělovacím prostředkům a státním orgánům odpovědným v zúčastněných zemích za hospodaření s vodou, ochranu vod proti znečištění a ochranu přírody.

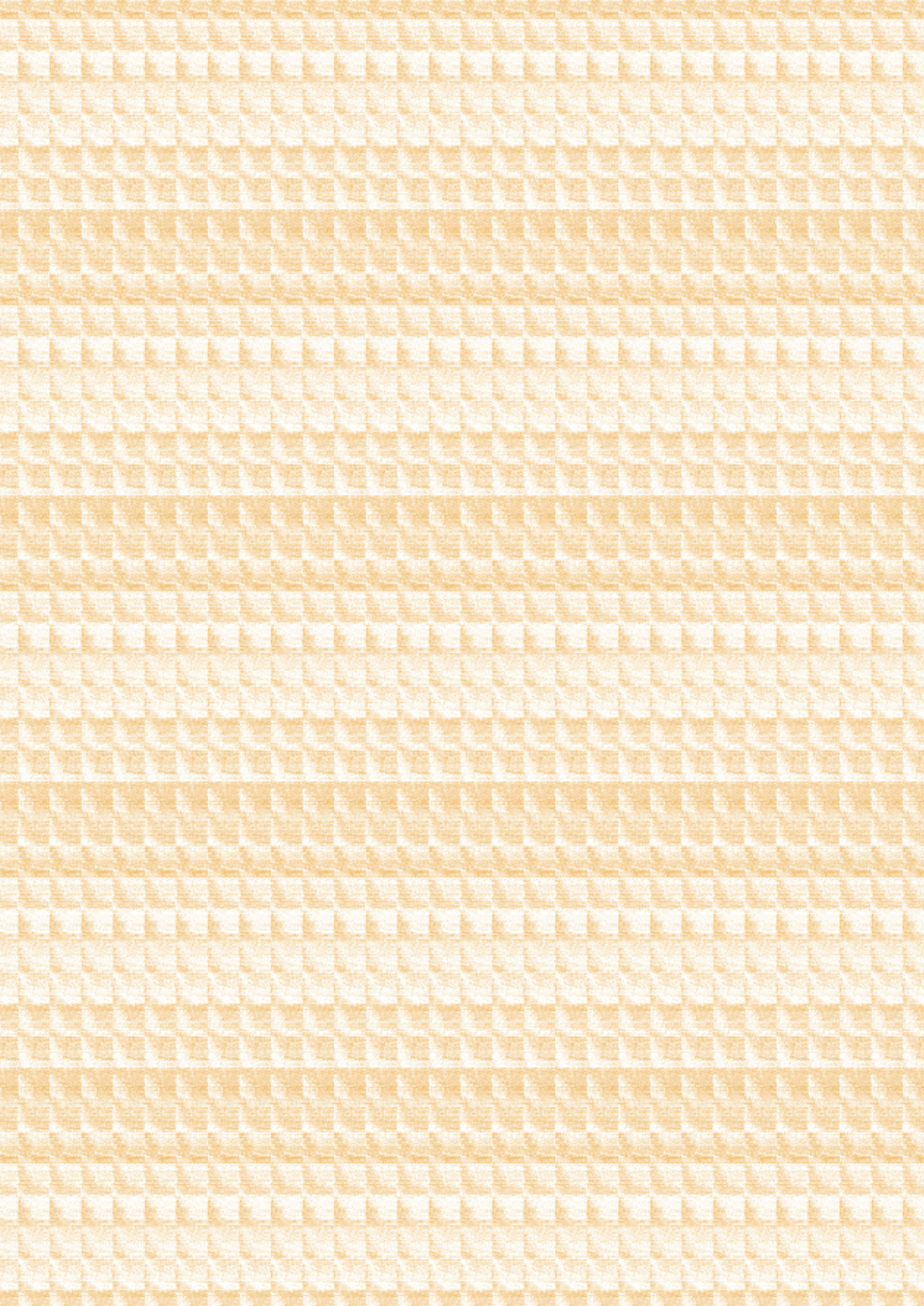
Bylo dohodnuto, že vzájemná spolupráce Nejvyššího kontrolního úřadu a rakouského Účetního dvora v oblasti kontroly ochrany životního prostředí se bude nadále rozvíjet a bude vycházet z pracovních plánů schválených pracovními skupinami pro kontrolu životního prostředí EUROSAL a INTOSAI.

Josef Moser
Prezident
rakouského
Účetního dvora

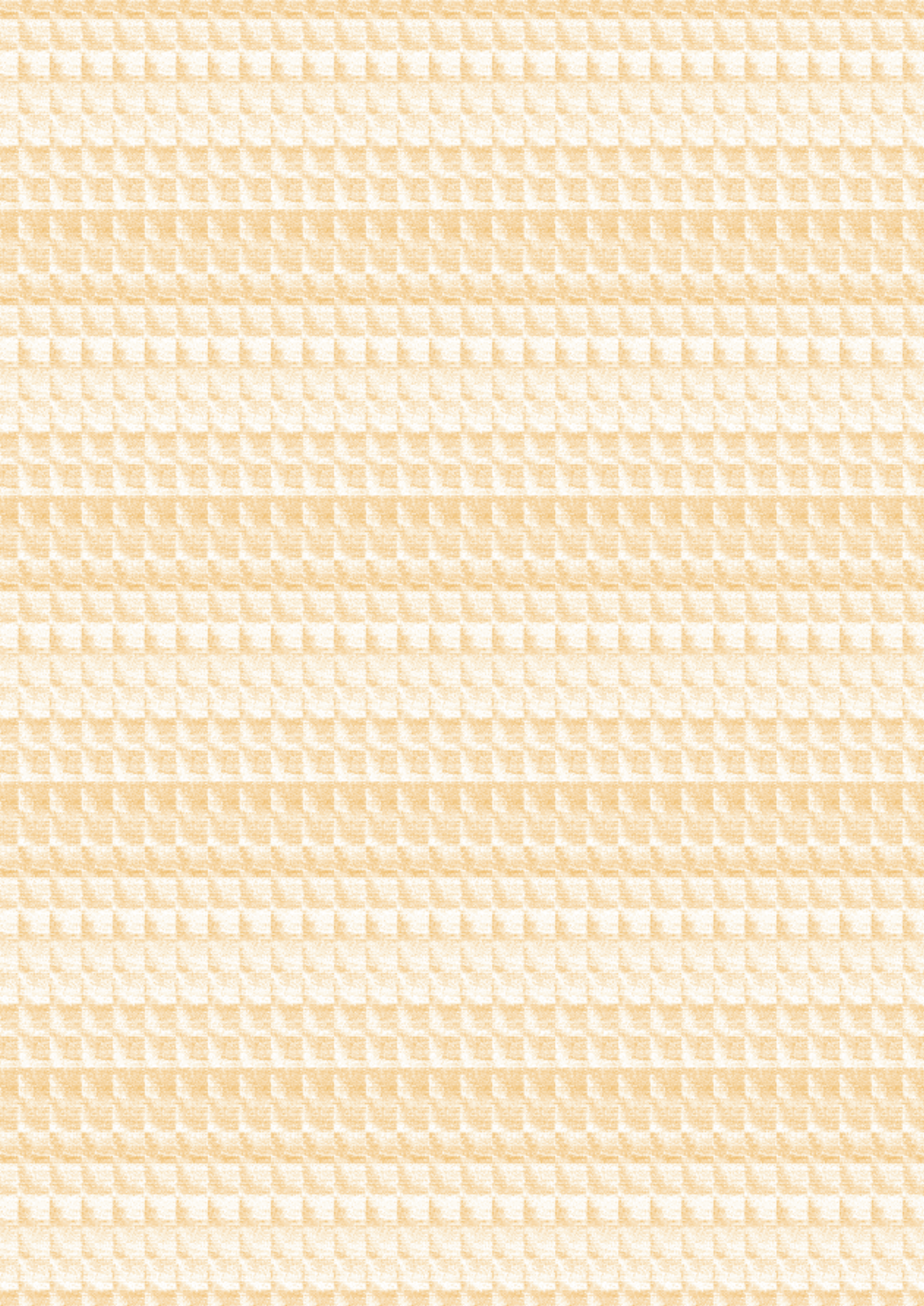
Dušan Tešnar
Viceprezident
Nejvyššího kontrolního úřadu
Česká republika

Komuniké bylo podepsáno v Praze dne 19. května 2005 v originální anglické verzi.

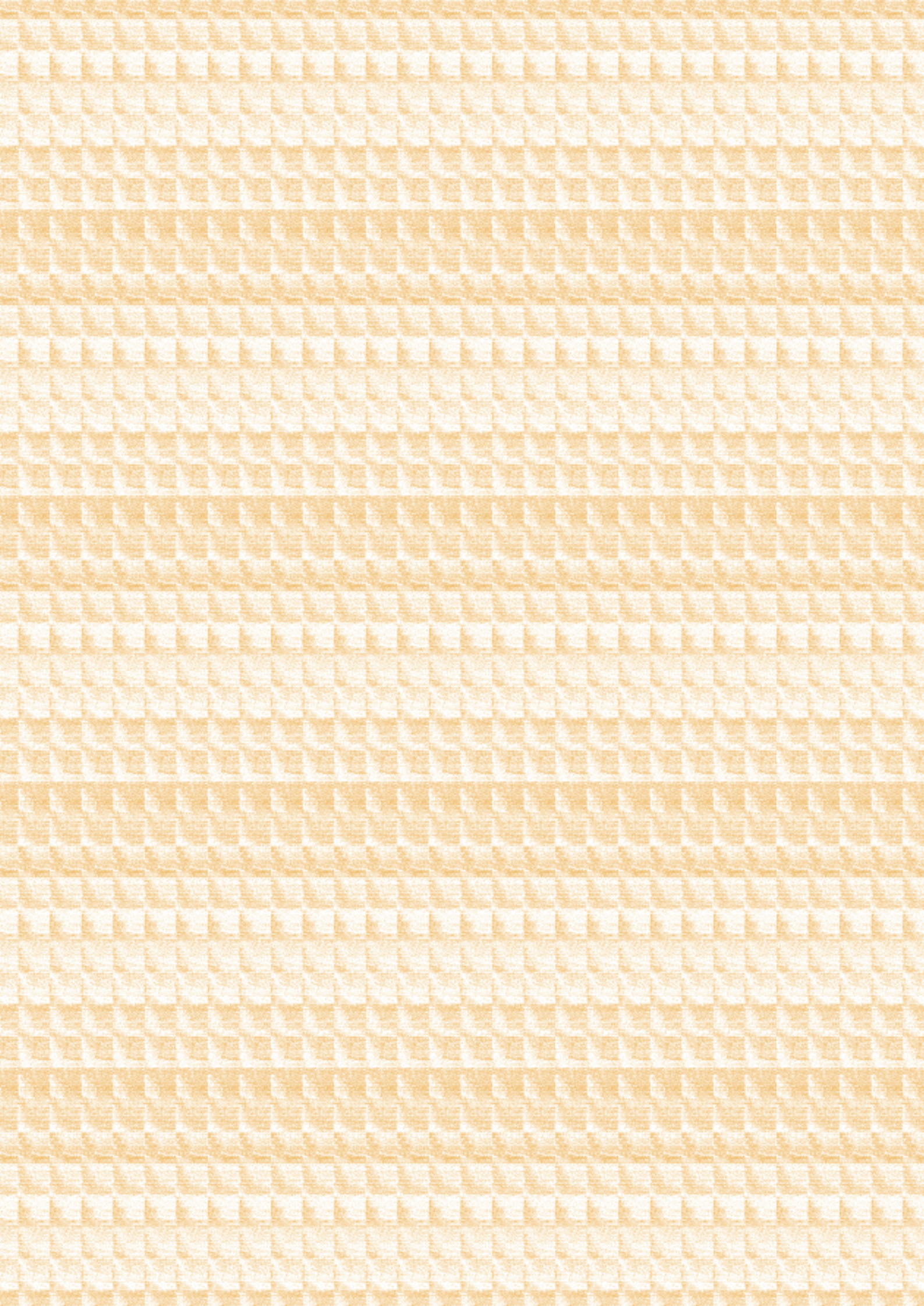
**SPOLEČNÁ ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA
Z PARALELNÍCH KONTROL
TÝKAJÍCÍCH SE EKOLOGICKÝCH PROJEKTŮ
A OPATŘENÍ V POVODÍ ŘEKY DYJE**

OBSAH

A. ÚVOD	15
B. MEZINÁRODNÍ DOHODY UPRAVUJÍCÍ SPOLUPRÁCI	17
C. NÁRODNÍ ZPRÁVY	17
D. SPOLEČNÉ ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ	18
E. KONTROLA PROVEDENÁ RAKOUSKÝM ÚČETNÍM DVOREM	19
1. PRŮBĚH, CÍLE A METODY KONTROLY	19
2. KOMPETENCE	19
3. SPOLUPRÁCE V OBLASTI OCHRANY VOD	20
4. POVINNOSTI A STRUKTURA ČESKO-RAKOUSKÉ KOMISE PRO HRANIČNÍ VODY	20
5. SMLUVNÍ ZÁVAZKY	21
6. SPOLUPRÁCE MEZI NÁRODNÍMI PARKY	21
7. SPOLUPRÁCE V OSTATNÍCH OBLASTECH	22
8. VLIV ELEKTRÁRNY VE VRANOVĚ	23
9. VYPOUŠTĚNÍ ODPADNÍCH VOD Z CHEMICKÉ TOVÁRNY	24
F. KONTROLA PROVEDENÁ NEJVYŠŠÍM KONTROLNÍM ÚŘADEM	26
1. CÍL KONTROLY A ZÁKLADNÍ ÚDAJE O KONTROLNÍ AKCI	26
2. KOMPETENCE	26
3. SPOLUPRÁCE ODPOVĚDNÝCH RESORTŮ MINISTERSTVA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ A MINISTERSTVA ZEMĚDĚLSTVÍ PŘI REALIZACI EKOLOGICKÝCH PROJEKTŮ V DOTČENÉM ÚZEMÍ	27
4. REALIZACE PROGRAMŮ A OPATŘENÍ NA OCHRANU VOD A PŘÍRODY	29
<i>Výdaje státního rozpočtu - kapitola Ministerstvo životního prostředí</i>	29
<i>Výdaje ze Státního fondu životního prostředí České republiky</i>	31
5. SPOLUFINANCOVÁNÍ EKOLOGICKÝCH PROJEKTŮ A OPATŘENÍ V POVODÍ ŘEKY DYJE ZE ZAHRANIČNÍCH ZDROJŮ - DVOUSTRANNÁ SPOLUPRÁCE S RAKOUSKOU REPUBLIKOU	32
6. MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE PŘI OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ	32
G. VYHODNOCENÍ SPOLUPRÁCE	34

A. Úvod

Mezinárodní rámec kontroly:

V povodí řeky Dyje¹⁾ leží část společné státní hranice České a Rakouské republiky. Část společné hranice tvoří řeka Dyje a část hranice probíhá mezi dvěma národními parky - Národním parkem Podyjí a Národním parkem Thayatal. Provedení souběžné kontroly českým Nejvyšším kontrolním úřadem (dále jen „NKÚ“) a rakouským Účetním dvorem (Rechnungshof, dále jen „RH“) bylo dohodnuto za účelem získání poznatků o objektivním stanovování ekologických priorit ve vymezeném území povodí řeky Dyje, o systému financování odpovídajících opatření ke zlepšení životního prostředí a o úrovni mezinárodní spolupráce. Kontrola byla provedena v souladu se záměry plánu Pracovní skupiny EUROSAL pro kontrolu životního prostředí na léta 2002 - 2005.

Závěrečná zpráva z kontroly bude prezentována na mezinárodní úrovni a na webových stránkách obou zúčastněných kontrolních institucí a pracovních skupin pro kontrolu životního prostředí EUROSAL a INTOSAI.

Předmět kontroly:

Obě kontrolní instituce (SAls) provedly v rámci své působnosti kontrolu zaměřenou na činnost odpovědných orgánů při objektivním stanovování ekologických priorit ve vymezeném území povodí řeky Dyje a při realizaci systému financování opatření týkajících se zlepšení životního prostředí, jmenovitě kvality vody, ochrany přírody a biodiverzity. Společným výsledkem kontroly je také zhodnocení přeshraniční spolupráce v oblasti ochrany životního prostředí.

Vymezení území:

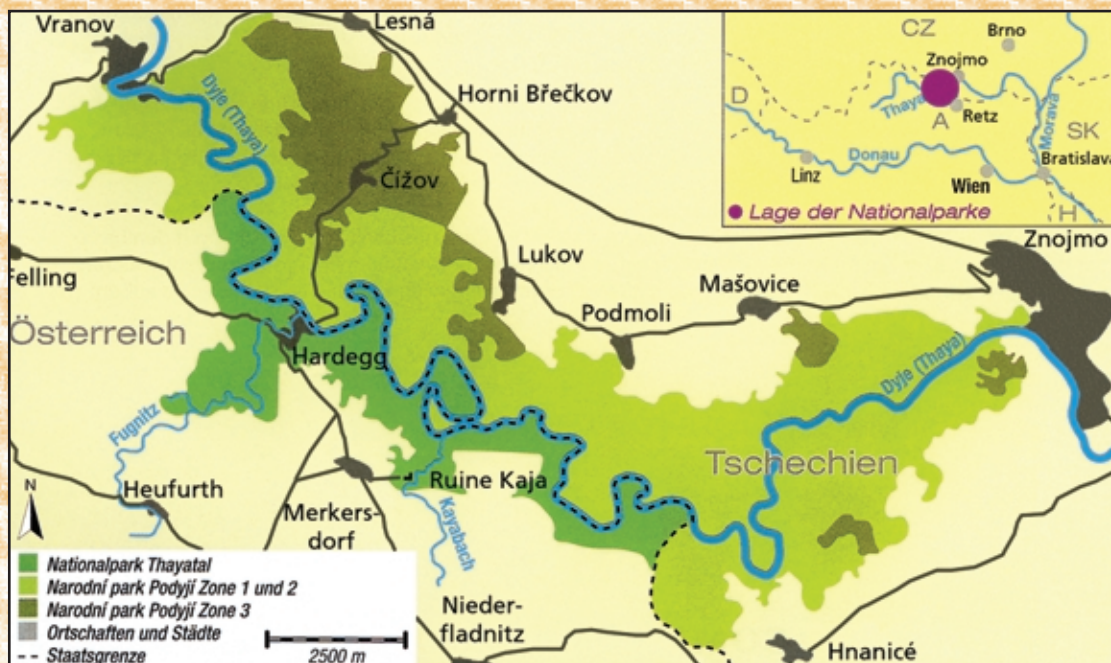
Na rakouské straně bylo kontrolováno území o rozloze 2 272 km² vymezené územím řeky Moravská Dyje od pramene až po první měřicí stanici na této řece od jejího druhého vstupu na území Rakouska v Rabensburgu a státní hranicí s Českou republikou.

Na české straně byly kontrolovány vybrané objekty v povodí řeky Dyje. Délka toku celé Dyje je 287 km a plocha povodí je 13 426 km².

¹⁾ Německý název pro tuto řeku je Thaya.

Kontrolované období:

Společným kontrolovaným obdobím byla léta 1999 až 2003. NKÚ kontroloval v případě věcných souvislostí i období předcházející a navazující; RH kontroloval i rok 2004.

B. Mezinárodní dohody upravující spolupráci

Spolupráce mezi Rakouskou republikou a Českou republikou v oblasti ochrany životního prostředí je založena zejména na níže uvedených mezinárodních smlouvách a dohodách:

- 1) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí (ze dne 17. 7. 1987).
- 2) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách (ze dne 7. 12. 1967).
- 3) Úmluva o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva (ze dne 2. 2. 1971).
- 4) Deklarace o spolupráci Národních parků Podyjí a Thayatal (ze dne 15. 7. 1999) a Dohoda o společných cílech, východiscích a zásadách managementu NP Podyjí - Thayatal na období do 31. 12. 2010 (ze dne 13. 11. 2002).

C. Národní zprávy

Společná zpráva byla sestavena na základě národních zpráv:

„Internationale Zusammenarbeit mit Bezug auf Gewässergüte, Biodiversität und Naturschutz im Raum Thayatal“ (Mezinárodní spolupráce týkající se kvality vody, biologické rozmanitosti a ochrany přírody v oblasti řeky Dyje - zpráva zpracovaná rakouským Účetním dvorem)

a

„Ekologické projekty a opatření v povodí řeky Dyje financované z prostředků státu a prostředků poskytnutých ČR ze zahraničí“ (kontrolní závěr z kontroly č. 03/34 provedené českým NKÚ).

D. Společné závěry a doporučení

- 1. Česko-rakouská komise pro hraniční vody koordinuje podle Směrnic Rady ES v oblasti vodohospodářské politiky plány vodohospodářských opatření na hraničních vodách. Obě SAls doporučují delegovat podstatnou část prací a rozhodovacích pravomocí na jednotlivé pracovní skupiny a využít komisi ke koordinaci těchto pracovních skupin a k udržování kontaktu s vládami jednotlivých zemí. To by zvýšilo pružnost řešení bilaterálních otázek.**
- 2. Spolupráce národních parků (Podyjí a Thayatal) je velmi dobrá. Ekologická situace národních parků je negativně ovlivněna vodním režimem vodní elektrárny Vranov. Obě SAls doporučují odpovědným orgánům, aby při vydávání nového vodoprávního povolení vzaly v úvahu tento negativní dopad.**
- 3. Kvalita vody řeky Pulkau (přítok řeky Dyje) se snížila kvůli odpadním vodám vypouštěným z továrny na výrobu kyseliny citrónové. Obě SAls doporučují zavést opatření, která by zvýšila kvalitu vody a zamezila vypouštění odpadních vod do řeky Pulkau.**
- 4. Některé české ekologické projekty byly spolufinancovány z rakouského fondu životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí České republiky nemělo konkrétní informace o těchto finančních podporách. Obě SAls doporučují příslušným ministerstvům zavedení systému, který by Ministerstvu životního prostředí České republiky umožnil stanovovat priority pro efektivnější využití těchto finančních zdrojů.**

E. Kontrola provedená rakouským Účetním dvorem

1. Průběh, cíle a metody kontroly

1.1 Rakouský Účetní dvůr provedl audit týkající se mezinárodní spolupráce v oblasti kvality vody, biologické rozmanitosti a péče o ochranu přírody v oblasti řeky Dyje na Spolkovém ministerstvu pro zemědělství, lesní hospodářství, životní prostředí a vodní hospodářství a na úřadu vlády spolkové země Dolní Rakousko. Audit byl prováděn v dubnu a květnu 2004. Vláda spolkové země Dolní Rakousko předala své připomínky k auditu v lednu 2005, Spolkové ministerstvo se k auditu nevyjádřilo.

Audit měl za úkol prošetřit nejdůležitější problémy a posoudit dohody, programy a východiska spolupráce s Českou republikou v oblasti péče o ochranu životního prostředí a jeho zlepšování v pohraniční oblasti řeky Dyje. Audit se zabýval obdobím let 1999 až 2004.

1.2 Šetření bylo prováděno na místě u kontrolovaných subjektů. Podrobná zjištění byla pořizována na základě interview s vedoucími pracovníky s rozhodovací pravomocí a odpovědnými zaměstnanci a na základě studia příslušných spisů a hodnocení stávajících elektronických informačních systémů. Po té byla zpracována do zprávy.

Audit zahrnoval dohody, opatření a programy týkající se kontrolované oblasti s ohledem na spolupráci s Českou republikou. Audit prováděl rakouský Účetní dvůr souběžně s dvěma dalšími audity; kontrola ke stejnému námětu v oblasti řeky Dyje prováděl Nejvyšší kontrolní úřad v České republice. Všechny tyto audity probíhaly ve vzájemné koordinaci.

2. Kompetence

Legislativní a výkonnou působnost v záležitostech týkajících se vodního práva mají v Rakousku spolkové orgány. Zemský hejtman (Landeshauptmann) však zodpovídá za vykonávání vodního práva cestou nepřímé federální správy. Spolkový ministr zemědělství, lesního hospodářství, životního prostředí a vodního hospodářství má prvoinstanční kompetence v oblasti opatření, která významným způsobem ovlivňují vodní plochy ostatních států.

Spolkové země (Länder) mají legislativní a výkonnou působnost v záležitostech souvisejících s péčí o ochranu přírody.

Spolupráce mezi Rakouskem a Českou republikou v oblasti vodohospodářské politiky je založena na mezinárodních smlouvách a je prováděna Česko-rakouskou komisí pro hraniční vody.

3. Spolupráce v oblasti ochrany vod

- 3.1** Podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady ES, která stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodohospodářské politiky, členské státy zajistí, aby byl vypracován plán řízení povodí pro každou oblast povodí řeky ležící zcela na jejich území. Konzultace pro koordinaci národních plánů řízení povodí řeky by měly probíhat ve stávajících vodohospodářských komisích.
- 3.2** Tento koordinační úkol dodává váhu Česko-rakouské komisi pro hraniční vody. Je proto potřeba zamyslet se nad restrukturalizací komise a změnou jejích pracovních postupů. Jakmile dojde ke shodě v těchto problémech, bude současná Smlouva o regulaci příhraničních vodních toků ve spolupráci s Českou republikou upravena.

4. Povinnosti a struktura Česko-rakouské komise pro hraniční vody

- 4.1** Česko-rakouská komise pro hraniční vody se skládá ze šesti členů. Každý stát nominuje jednoho stálého člena, jeho zástupce a jednoho dalšího člena. Podle interní dohody je stálý reprezentant a jeho/její zástupce pracovníkem Spolkového ministerstva zemědělství, lesního hospodářství, životního prostředí a vodního hospodářství; dalším členem je vyšší úředník vlády spolkové země Dolní Rakousko. Zasedání se konají jednou ročně, alternativně v Rakousku a v České republice. Rozhodnutí komise vstupují v platnost po jejich schválení národními vládami.
- Problémy, které má komise řešit, se nejdříve projednávají ve dvou subkomisích. Pracovní skupiny ke speciálním tématům se zřizují podle potřeby. Návrhy nebo dohody navržené oběma pracovními skupinami, které fungovaly v době provádění auditu, byly komisi předloženy a komisí projednány a čekají na schválení národními vládami.
- 4.2** Rakouský Účetní dvůr považuje za užitečné, aby se pracovní skupiny předběžně zabývaly komplexními tématy a doporučuje zřízení dalších pracovních skupin podle potřeby. Naléhavé záležitosti by pak mohly být vyřizovány rychleji než v samotné komisi, která se schází pouze jedenkrát ročně. Vzhledem k tomu, že malé týmy jsou flexibilnější, mohlo by se k řešení problémů dospět rychleji a snadněji.
- Rakouský Účetní dvůr navrhuje, aby se druhé projednávání návrhů připravených pracovními skupinami z důvodu zefektivnění postupu nekonalo. Komise by se měla snažit delegovat podstatnou část své práce v maximální možné míře na pracovní skupiny a působit jako koordinátor pro pracovní skupiny a jako kontakt pro národní vlády.

5. Smluvní závazky

5.1 S ohledem na příhraniční vodní toky, které tvoří hranici mezi smluvními stranami, se oba státy zavazují nezavádět bez souhlasu druhé strany jakákoliv opatření, která by mohla negativně ovlivňovat status vodních toků na teritoriu druhé strany. Komisi je třeba informovat o všech opatřeních, která jsou pro příhraniční toky plánována, ještě před zahájením řízení podle vodního zákona a tato opatření s ní prodiskutovat.

Strany se rovněž zavázaly k co nejrychlejší vzájemné výměně informací týkající se povodní, ledových ker a dalšího hrozícího nebezpečí. Výstrahy musí být orgánům sousední země sdělovány telefonem nebo faxem. Stav hladiny vodních toků by měly být hlášeny alespoň jedenkrát za den.

Některé výstrahy zaslané Českou republikou během mimořádných hodin, např. v případě povodně v srpnu 2002, nebyly doručeny. V té době se hlášení stavu hladiny vodních toků jedenkrát denně ukázalo být jako nedostatečné. Pouze jedno ze šesti rakouských měřících stanovišť vydalo varovné zprávy v souladu se smlouvou. Výstrahy předávané telefonicky vedly často k nedorozuměním vzhledem k jazykovým problémům. Zavedení dvojjazyčných složek by mohlo tento problém vyřešit. Nově zřízené dolnorakouské Zemské středisko pro výstrahy („Landeswarnzentrale“) s nepřetržitým provozem je kompetentní institucí pro sbírání, třídění a distribuci specifických informací pro výstrahy.

5.2 Rakouský Účetní dvůr zjistil, že české orgány nebyly v několika případech informovány o řízení dle vodního zákona, které se konalo za účasti kompetentních rakouských orgánů na krajské úrovni a týkalo se příhraničních vodních toků. Z tohoto důvodu se české orgány nemohly těchto jednání zúčastnit.

Rakouský Účetní dvůr navíc kritizoval, že v praxi byly smluvně dohodnuté povinnosti týkající se varování a hlášení plněny nedostatečným způsobem. Rakouský Účetní dvůr je přesvědčen, že systém denního hlášení stavu hladiny vodních toků oprávněnou osobou nesplňuje požadavky moderního a účinného varovného systému, a proto doporučuje zavedení měřícího systému s automatickým přenosem dat.

5.3 Vláda spolkové země Dolní Rakousko oznámila, že zavedení tohoto doporučení právě probíhá.

6. Spolupráce mezi národními parky

6.1 Bývalý spolkový ministr pro životní prostředí, mládež a rodinu, předseda dolnorakouské zemské vlády a ministr pro životní prostředí České republiky podepsali v roce 1999 Deklaraci o spolupráci Národních parků Podyjí a Thayatal. Tato spolupráce se soustřeďuje kolem „Společného základu pro plány řízení na roky 2001 až 2010“, který byl v úzké spolupráci navržen oběma národními parky. Zástupci obou národních parků kromě toho podepsali smlouvu o vzájemné výměně údajů z informačních systémů. Konflikt týkající se využívání rybářských oblastí se během doby provádění auditu nepodařilo vyřešit.

Kromě společné prezentace nazvané „Mezinárodní park Thayatal – Podýjí“, oba národní parky realizovaly mnoho dalších společných projektů a opatření v souvislosti s řízením a informacemi o návštěvnosti, vědě a výzkumu, supervizi a styku s veřejností. Tyto projekty prokazují, že národní hranice nebrání společnému rozvoji obou národních parků.

- 6.2** Přímá mezinárodní spolupráce mezi oběma národními parky ve formě společných plánů řízení, výměny dat a společných projektů je příkladná. Rakouský Účetní dvůr však zaznamenal, že se spolupráce ztížila v důsledku zapojení třetích stran (např. Jihomoravského rybářského sdružení).

Čáp černý

7 Spolupráce v ostatních oblastech

- 7.1** Spolková země Dolní Rakousko spolupracuje na různých úrovních s organizacemi a institucemi České republiky. Příklady, které stojí za to uvést, jsou projekt EREG II²⁾ a dohoda o spolupráci mezi spolkovou zemí Dolní Rakousko a regiony jižních Čech, Moravy a Vysočiny. Pracovní program této dohody kromě oblastí, jako je ekonomika, turistika a zdravotní péče, pokrývá rovněž oblasti, jako je ekologie a životní prostředí. Konkrétní výsledky vyplývající z pracovního programu péče o ochranu přírody v auditovaném regionu nebyly během doby trvání auditu identifikovány. Specifická příhraniční koordinace v oblasti definování a řízení chráněných oblastí (kromě koordinace v rámci národních parků) neexistovala.

2 Nezávislý rozvoj oblasti údolí „Retz-Znojmo-Pulkau“, jehož cílem je např. i ekonomické využití regionu národního parku.

7.2 Rakouský Účetní dvůr doporučil posílení stávající spolupráce v oblasti ekologie a životního prostředí, aby bylo možno realizovat specificky zaměřené projekty a rozvíjet ekologicky cenné regiony.

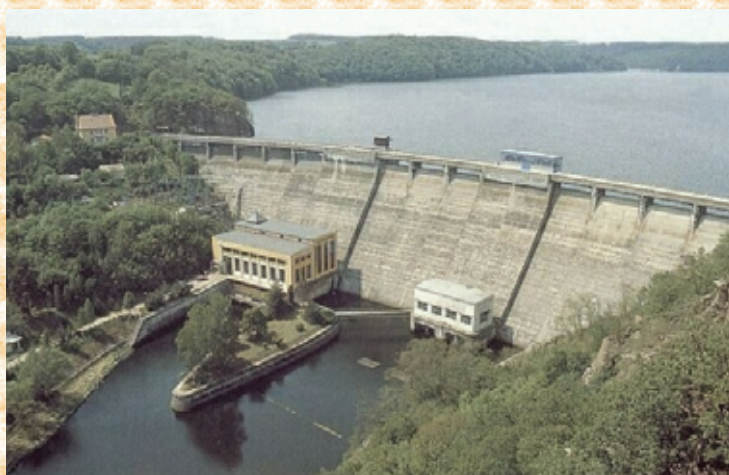
7.3 Vláda spolkové země Dolní Rakousko oznámila, že snahy o zahájení projektu financovaného z prostředků INTERREG do ledna 2005 nezaznamenaly oficiální souhlas ze strany České republiky.

8. Vliv elektrárny ve Vranově

8.1 Elektrárna na státním území České republiky byla dokončena v roce 1934. Její přehradní nádrž a systém zadržování vody ovlivňují migraci zvěře a také režim vypouštění sedimentů do řeky, teplotu vody, koncentraci rozpuštěného kyslíku a vstup živin. Podle Komise pro udělování Evropského diplomu má přehradní nádrž závažný negativní vliv na řeku Dyji³⁾ a změnila její charakter.

Biologická různorodost a biomasa v horní a dolní části přehradní nádrže se podstatně liší. Dyje se vrací ke svému přirozenému charakteru řeky teprve po cca 45 km po proudu řeky od vodní elektrárny. Od dokončení přehrady klesl počet druhů ryb z 35 na 22.

Rada Evropy u příležitosti udělování Evropského diplomu doporučila, aby národní parky hledaly způsob nápravy těchto rušivých jevů a vypracovaly během dvou let řešení připravená k implementaci. Řeka byla kvalifikována jako „nikoliv blízko přirozenému stavu“.

Vranovská přehrada

³ Studie Masarykovy Univerzity v Brně: Hydrobiologie řeky Dyje v Národním parku Podyjí, 1999.

8.2 Vodní elektrárna ve Vranově bude závažným způsobem ovlivňovat toto přirozené prostředí i v budoucnosti. Vzhledem k tomu, že národní parky nemají žádné možnosti kontrolovat provoz elektrárny, existuje riziko, že nebudou schopny splnit podmínky Evropského diplomu. Vlastníci Národního parku, s. r. o., a zejména spolková vláda jsou proto vyzýváni, aby při jednání s elektrárnou trvali na zájmech národního parku.

9. Vypouštění odpadních vod z chemické továrny

9.1 Odpadní vody ze závodu, který vyrábí kyselinu citrónovou, podstatně zhoršují kvalitu vody po proudu řeky Pulkavy od r. 1962. Úroveň kvality vody, která byla dohodnuta v plánu režimu čištění odpadních vod schváleného v r. 1977, bylo dosaženo teprve v roce 1990. Vypouštění průmyslových odpadních vod má negativní vliv na kvalitu vody v řece Pulkavě vzhledem k nízkému stavu vody (60 l/s) v relaci k odpadní vodě z výrobního procesu (232 l/s).

Kompetentní orgány povolily v březnu roku 2000 zvýšení denního objemu vypouštěných odpadních vod skoro o 37,5%⁴⁾. Požadavek na chemický kyslík zůstal zachován na předchozí úrovni ve výši 10 tun denně, povolená úroveň ostatních parametrů se zvýšila spolu se zvýšeným objemem vypouštěných odpadních vod. Navíc bylo schváleno zvýšení biologického kyslíku o 72,5%.

Zpráva o ekologickém posouzení vody v řece Pulkavě (Gewässerökologisches Leitbild Pulkau) v roce 1999 konstatovala, že vypouštění odpadních vod společností pro chemickou výrobu vedla k podstatnému zhoršení kvality vody (III-IV), i když bylo instalováno druhé čištění. Příčinou je nedostatečné ředění odpadních vod v kombinaci se stávající úrovní znečišťujících látek a inherentně nízkého přirozeného regeneračního potenciálu řeky. Řeka Pulkava není vhodná pro absorbování proudu odpadních vod vypouštěného z chemické továrny. Zdá se, že za daných podmínek je nemožné dosáhnout přijatelného ekologického potenciálu a chemického stavu vody, jak to požaduje Směrnice Evropského parlamentu a Rady stanovující rámec pro činnost Společenství v oblasti politiky vodního hospodářství pro modifikované vodní útvary.

9.2 Rakouský Účetní dvůr kritizoval, že parametry odpadních vod nebyly plněny bez jakýchkoliv důsledků (nebyly uloženy žádné sankce) po dlouhou dobu. Navíc stávající vstupy nebyly vzaty v úvahu při udělování souhlasu se zvýšením denního objemu vypouštěných odpadních vod v roce 2000.

4 Z 20 000 m³ na 27 500 m³.

Názory odborníků a zjištění ukázaly, že nedostatečná kvalita vody v řece Pulkavě nevyplývá z toho, že by objemy odpadních vod povolených na základě všeobecných předpisů týkajících se emisí nebyly dodržovány, ale z toho, že řeka samotná není vhodná pro absorbování proudu odpadních vod, zejména vod vypouštěných z chemické továrny.

Dle názoru Rakouského Účetního dvora zde existuje konflikt mezi zvýšením denního objemu vypouštěných odpadních vod, k němuž byl udělen souhlas v roce 2000, a záměrem čisté vodní plochy stanoveném v rakouském vodním zákonu. Mělo by se proto uvažovat o možnostech zvýšení regeneračního potenciálu řeky a upustit od přímého vypouštění odpadních vod do řeky Pulkavy.

F. Kontrola prováděná Nejvyšším kontrolním úřadem

1. Cíl kontroly a základní údaje o kontrolní akci

Cílem kontroly bylo prověřit hospodaření s finančními prostředky státu a s prostředky poskytnutými České republice ze zahraničí vynaloženými zejména ke zlepšení kvality vod v povodí řeky Dyje.

Kontrolovaným obdobím byla léta 1999 až 2003, v případě věcných souvislostí i období předcházející a navazující. Kontrolované osoby byly: Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“); Státní fond životního prostředí České republiky (dále jen „SFŽP“); Povodí Moravy, s. p. (dále jen „Povodí Moravy“); Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK“); Národní park Podyjí (dále jen „NP Podyjí“) a další příjemci finančních podpor.

Kontrolou bylo podrobeno nakládání s finančními prostředky z kapitoly státního rozpočtu Ministerstvo životního prostředí, ze SFŽP a prostředků poskytnutých České republice ze zahraničí. Z celkové částky ve výši 3 810 mil. Kč (za kontrolované období) bylo kontrolováno cca 50%.

2. Kompetence

MŽP je orgánem vrchního dozoru ve věcech životního prostředí, ústředním orgánem státní správy pro ochranu přirozené akumulace vod, ochranu vodních zdrojů a ochranu jakosti povrchových a podzemních vod, pro ochranu ovzduší, pro ochranu přírody a krajiny ...a pro posuzování vlivů činností a jejich důsledků na životní prostředí. MŽP ve věcech životního prostředí koordinuje postup všech ministerstev a ostatních orgánů státní správy. Je rovněž ústředním orgánem státní správy pro státní ekologickou politiku.

Ministerstvo zemědělství je ústředním orgánem státní správy mj. pro vodní hospodářství, s výjimkou ochrany přirozené akumulace vod, ochrany vodních zdrojů a ochrany jakosti povrchových a podzemních vod. Správa vodních toků v České republice zahrnuje zajišťování úkolů a činností podle zákona o vodách (vodní zákon).

Česká inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) je odborný orgán státní správy, který je pověřen dozorem nad respektováním zákonných norem v oblasti životního prostředí. Dohlíží rovněž na dodržování závazných rozhodnutí správních orgánů v oblasti životního prostředí.

SFŽP byl zřízen za účelem vytvoření doplňkového finančního zdroje na podporu ochrany a zlepšování životního prostředí ve všech jeho složkách a pro uskutečňování ekologické politiky České republiky. Je jedním ze základních ekonomických nástrojů k plnění

závazků vyplývajících z mezinárodních úmluv o ochraně životního prostředí a k uskutečňování státní politiky životního prostředí. Je implementační agenturou pro předstrukturální i strukturální programy EU.

3. Spolupráce odpovědných resortů Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství při realizaci ekologických projektů v dotčeném území

Realizace ekologických projektů a opatření v povodí Dyje byla negativně ovlivněna nedostatečnou spoluprací mezi resorty MŽP a Ministerstva zemědělství. Skutečnost, že spolupráce není na žádoucí úrovni, se projevila např. při realizaci nadregionálního biokoridoru na území Vodního díla Nové Mlýny, kde dochází k částečnému zmaření investice. Dva ostrovy, které byly vybudovány ve střední nádrži z prostředků státního rozpočtu i SFŽP, jsou vzhledem k výši manipulační hladiny z větší části zaplaveny, a nemohou tak v plném rozsahu plnit účel, pro který byly vybudovány.

V povodí řeky Dyje bylo v sedmdesátých a osmdesátých letech dvacátého století jako součást komplexních vodohospodářských opatření vybudováno Vodní dílo Nové Mlýny (dále také „VDNM“). Správcem (i investorem) VDNM je státní podnik Povodí Moravy, jehož zakladatelem je Ministerstvo zemědělství.

Foto: Jan Zeman, Ekolist.cz

Vodní nádrž Nové Mlýny

Na úrovni MŽP, do jehož kompetence řešení nápravy dopadů VDNM na životní prostředí od roku 1990 náleželo, byl zpracován dlouhodobý koncepční záměr „Politika MŽP k problematice Novomlýnských nádrží“⁵¹. Hlavním cílem politiky bylo vybudování nadregionálního biokoridoru, jehož osu by tvořila soustava ostrovů ve střední a dolní nádrži napojící se na lužní lesy podél řek Jihlavy a Svatky. Na ostrovy v dolní nádrži měl navázat podél jižního břehu vegetační pás propojující biokoridor pod nádržemi s komplexem lesů podél Dyje.

První ostrov o rozloze 11,65 ha byl vybudován v letech 1996 až 1997. Pro výstavbu byly poskytnuty dotace z prostředků státního rozpočtu. Druhý ostrov o rozloze 12,31 ha byl vybudován v letech 1998 až 2000. Základní podmínkou pro zabezpečení funkce biokoridoru je požadavek na trvalé snížení provozní hladiny o 85 cm, tj. z manipulace na kótě 170,35 m n. m. na kótu 169,50 m n. m.

Povodí Moravy, přestože již dopředu oznámilo MŽP, že s trvalým snížením vodní hladiny nesouhlasí, uzavřelo se SFŽP smlouvu, kterou se zavázalo použít poskytnuté peněžní prostředky výhradně na realizaci biokoridoru.

Výška provozní hladiny na střední nádrži je upravena pravomocnými rozhodnutími Okresního úřadu Břeclav a ČIŽP, která si vzájemně odporují. Zatímco vodohospodářské rozhodnutí okresního úřadu stanoví povinnost pro Povodí Moravy manipulovat s hladinou na střední a dolní nádrži na kótě 170,00 m n. m., rozhodnutí ČIŽP mu nařizuje, aby se zdrželo manipulace, která by znamenala zvýšení hladiny nad kótu 169,50 m n. m.

Od ukončení stavby je hladina udržována na kótě 170,00 m n. m., při níž je ostrov z větší části zatopen, a účel výstavby tak není v plném rozsahu splněn. Z tohoto důvodu nebylo dosud provedeno definitivní přiznání dotace a SFŽP neproplatil doplatek ve výši 10%.

NKÚ upozornil vládu ČR na nízkou míru koordinace při realizaci ekologických projektů a opatření mezi resorty Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství. Současně doporučil stanovení konkrétního termínu pro přijetí společné koncepce obou resortů ve věci Vodního díla Nové Mlýny.

51 „Politika MŽP k problematice Novomlýnských nádrží“, 1993, MŽP.

4. Realizace programů a opatření na ochranu vod a přírody

Výdaje státního rozpočtu – kapitola Ministerstvo životního prostředí

Finanční prostředky z této kapitoly státního rozpočtu byly vynaloženy mj. na:

- realizaci krajinotvorných programů,
- vytvoření soustavy Natura 2000.

Realizace krajinotvorných programů

V území byly podporovány akce v rámci tří krajinotvorných programů:

- Programu revitalizace říčních systémů;
- Programu drobných vodohospodářských ekologických akcí (v roce 2002 byl program ukončen);
- Programu péče o krajinu.

Finanční prostředky byly poskytovány formou účelově vázané dotace, v případě Programu drobných vodohospodářských ekologických akcí i formou půjčky.

Z celkového počtu 547 akcí byl vybrán kontrolní vzorek 39 akcí (všechny akce, u nichž finanční podpora dosáhla více než 25% nejvyšší poskytnuté podpory).

Postup při financování některých akcí nebyl v souladu s principy hospodárnosti:

- MŽP nedostatečně kontrolovalo smlouvy investora s dodavatelem, nebyla prováděna dostatečná následná kontrola akcí, byly financovány i takové akce, které neslouží zcela účelu, pro který byly realizovány;
- někteří investoři nedodržovali podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí podpory;
- splnění ekologických přínosů akcí nebylo možno vyhodnotit pro nedostatek relevantních údajů.

NKÚ doporučil MŽP zkvalitnit proces přidělování státních podpor s ohledem na dosahování ekologických efektů a dále zdokonalit kontrolní systém ověřující prokázání skutečně dosažených ekologických přínosů s důsledným uplatňováním případných sankcí.

Vytváření soustavy Natura 2000

Soustavu Natura 2000 tvoří tzv. zvláštní oblasti ochrany, které jsou vedeny „v národních seznamech“ členských států Evropské unie. Cílem jejího vytvoření je zabezpečit ochranu biodiverzity pomocí ochrany cílových druhů a typů přírodních stanovišť a zajišťovat jejich vzájemné územní propojení v rámci členských států EU.

Na vytvoření soustavy Natura 2000 byly účelově vyčleněny prostředky v rozpočtové kapitole Ministerstvo životního prostředí.

Do 31. 7. 2004 nebyl vydán „národní seznam“, tj. nařízení vlády obsahující seznam všech evropsky významných lokalit v České republice zařazených do soustavy Natura 2000, na jehož základě bude možno hodnotit projekty přihlášené k podpoře ze strukturálních fondů a fondu soudržnosti (pro roky 2004 až 2006 se jedná o 1 454 mil. EUR). Kromě toho MŽP nezajistilo dostatečné informování veřejnosti o významu soustavy Natura 2000.

Do doby ukončení kontroly nebyla vytvořena právní úprava vymezující soustavu Natura 2000, která je nezbytná pro posuzování nových projektů z hlediska, zda jejich realizace nepoškodí vzácné přírodní prostředí spadající do této soustavy.

V období let 2000 až 2004 byl jako podklad pro vytvoření „národního seznamu“ podporován úkol mapování biotopů.

MŽP nevydalo metodické pokyny, které by jasně stanovily pravidla čerpání přidělených prostředků na mapování biotopů v rámci soustavy Natura 2000.

AOPK (organizace založená MŽP pro zajišťování metodické, dokumentační, informační, výchovně-vzdělávací, vědeckovýzkumné a poradenské činnosti v oblasti péče o přírodu a krajinu) nezabezpečila hospodárné použití vyčleněných prostředků na mapování biotopů. Např. ve smlouvách s mapovateli nepřesně specifikovala předmět díla - územní vymezení mapované oblasti.

Výsledky kontroly NKÚ přispěly k zintenzívnění prací na vydání národního seznamu území Natura 2000.

Třemdava bílá

Výdaje ze Státního fondu životního prostředí České republiky

V území povodí Dyje podporoval SFŽP v letech 1999 až 2003 na základě kladných rozhodnutí o poskytnutí finanční podpory 682 akcí. Smlouvy byly uzavřeny na celkovou částku přesahující 2 027 mil. Kč.

Výjimečná rozhodnutí ministra životního prostředí

U 14 % akcí (subjekty mimo působnost MŽP) realizovaných v povodí Dyje s účastí prostředků SFŽP bylo vydáno výjimečné rozhodnutí ministra. Akce nebyly předkládány Radě Fondu⁶ prostřednictvím SFŽP a SFŽP neměl k dispozici ani základní doklady pro vypracování odborných posudků a stanovisek. Tímto způsobem byly poskytovány podpory na akce, které věcně nebylo možné zařadit do vyhlášených programů. Velký počet výjimečných rozhodnutí naznačuje, že programy podpor ani podmínky jejich poskytování nebyly dobře nastaveny.

MŽP využilo své pozice správce SFŽP a z prostředků SFŽP financovalo část běžné činnosti některých příspěvkových organizací napojených na státní rozpočet. Zákon o rozpočtových pravidlech neumožňuje od roku 2001 přímé financování činnosti státních příspěvkových organizací formou dotace nebo příspěvku na hlavní činnost ze státního fondu. MŽP proto financovalo příspěvkové organizace prostřednictvím jiných subjektů - prostředníků, kterým dotace ze SFŽP poskytnout mohlo. Rovněž v těchto případech ministr vydával „výjimečná rozhodnutí“

SFŽP při poskytování podpor

- nevěnoval v některých případech dostatečnou pozornost přípravě podkladových materiálů pro poskytnutí podpory ani formulaci závazných podmínek ve smlouvách o podpoře;
- nevyžadoval důsledně, aby žadatel o podporu byl investorsky dostatečně připraven. Jednalo se zejména o nepřesné vymezení předmětu podpory;
- neprováděl dostatečnou kontrolu v průběhu realizace akcí.

NKÚ doporučil MŽP novelizovat pravidla pro přidělování podpor a současně striktně specifikovat důvody pro udělování výjimek ze Směrnice MŽP o přidělování podpor.

Zároveň NKÚ doporučil MŽP přehodnotit skladbu rozpočtu kapitoly v návrhu na příští rok tak, aby bylo financování příspěvkových organizací zabezpečeno přímou cestou.

⁶ Poradní orgán ministra životního prostředí pro některé záležitosti týkající se SFŽP.

5. Spolufinancování ekologických projektů a opatření v povodí řeky Dyje ze zahraničních zdrojů – dvoustranná spolupráce s Rakouskou republikou

Na řadu ekologických projektů podporovaných ze státního rozpočtu, SFŽP, případně ze zahraničních zdrojů a realizovaných v příhraniční oblasti poskytovala rakouská spolková vláda do České republiky dotace od roku 1999. Podpory směřovaly zejména do oblasti ochrany vody a vytápění biomasou. Byly poskytovány prostřednictvím rakouského peněžního ústavu, který byl pověřen správou fondu životního prostředí.

Dotace byly jednotlivým investorům poskytovány na základě smluv o podpoře do výše 15% uznaných nákladů. V případě dodržení podmínek sjednaných ve smlouvě v rámci přiznání dotace hradil peněžní ústav dohodnutou částku přímo dodavatelům.

Investoři využívali poskytnuté dotace na úhradu poradenských a konzultačních služeb a na zpracování projektu. Na poradenských a konzultačních službách se vesměs podílely rakouské firmy.

Smlouvy byly uzavírány se smluvní cenou a honoráře konzultantů byly vypočteny podle platného rakouského honorářového sazebníku pro stavebnictví, jehož sazby jsou v porovnání s cenami českých dodavatelů výrazně vyšší.

MŽP se k těmto podporám nevyjadřovalo a nemělo o nich ani konkrétní informace.

6. Mezinárodní spolupráce při ochraně životního prostředí

V ochraně životního prostředí

„Smlouva o spolupráci“ byla podepsána v roce 1987. Spolupráce byla realizována výměnou zkušeností, expertů, informací, publikací apod.

Na hraničních vodách

„Smlouva o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách“ byla podepsána v roce 1967. Smluvní strany se dohodly na vzájemném projednávání plánovaných vodohospodářských opatření, na ochraně hraničních vod před znečišťováním, na podmínkách provádění udržovacích prací atd. K plnění úkolů vyplývajících ze smlouvy byl ustanoven na každé straně vládní zmocněnec a jeho zástupce.

Zastřešujícím orgánem je Česko-rakouská komise pro hraniční vody. Po výkonné straně zabezpečují spolupráci dvě subkomise. Práce zpravidla prováděla a financovala ta strana, která měla lepší možnosti pro jejich zajištění. Finanční vyrovnání bylo prováděno vždy k 31. 12. vzájemným započtením realizovaných nákladů. Sledování jakosti vody v řekách Moravě a Dyji je prováděno experty obou stran.

Spolupráce je vázaná projednáním na úrovni vládních zmocněnců, kteří se scházejí jedenkrát za rok, a proto není dostatečně pružná. Příkladem je skutečnost, že vládní zmocněnec nemá přehled o finančních prostředcích vynakládaných v rámci předemtné dvoustranné smlouvy, a nemůže tedy ovlivnit dosažení maximální efektivity jejich použití.

V ochraně přírody

„Deklarací o spolupráci Národních parků Podyjí a Thayatal“ byla v roce 1999 založena přeshraniční spolupráce mezi správami NP Podyjí a Národního parku Thayatal. V roce 2002 uzavřeli ředitelé „Dohodu o společných cílech, východiskách a zásadách managementu NP Podyjí - Thayatal“ s cílem zajistit efektivní péči o chráněná území stejné kategorie uplatňováním stejných východisek a principů ochrannářského managementu. Česko-rakouská komise pro NP Podyjí - Thayatal se schází jedenkrát za rok. Na zasedáních komise byly mj. projednávány společné monitorovací programy (kvalita vody, hydrologie apod.), bylo dohodnuto organizování občasných společných strážních služeb a vzájemná výměna dat z informačních systémů.

Jako zásadní problém byl řešen kolísavý průtok vody v řece Dyji způsobený provozem elektrárny ve Vranově nad Dyjí. Vzhledem k tomu, že nulové průtoky vyvolané špičkovým provozem vodní elektrárny jsou nepřírozené a velmi negativně ovlivňují přírodu v obou národních parcích, probíhají od roku 1994 jednání k zajištění ekologického průtoku na řece Dyji.

G. Vyhodnocení spolupráce

Přes určité rozdíly v kompetencích obou SAIs a z nich vyplývajících rozdílných metod kontroly a kontrolních přístupů byla nalezena společná témata a získány porovnatelné výsledky. Z těchto pak vyplynuly společné závěry z provedených paralelních kontrol (část D).

Oba SAIs jsou přesvědčeny, že zjištění auditu a jejich akceptování v oblasti vodohospodářské politiky a národních parků dokazují dobrou a úspěšnou spolupráci mezi Rakouskou republikou a Českou republikou. Ačkoli spolupráce týkající se národních parků se již stala součástí operativní činnosti, zdá se, že by bylo užitečné revidovat základy pro práci Česko-rakouské komise pro hraniční vody.

Vzhledem k tomu, že region blízko hranic je i nadále vystaven negativním vlivům z obou stran hranice, jejich odstranění by se mělo stát prioritou. Zejména by měly být vyřešeny stávající konflikty zájmů mezi regionální ekonomickou a sociální politikou a ekologickými potřebami.

Společné závěry budou v souladu s kompetencemi obou SAIs formou doporučení předloženy vládám a legislativním orgánům obou republik.

Společná zpráva bude prezentována jako příklad pozitivních zkušeností z paralelního auditu na jednáních pracovních skupin pro kontrolu životního prostředí INTOSAI a EUROSAI.

Hrad Hardegg

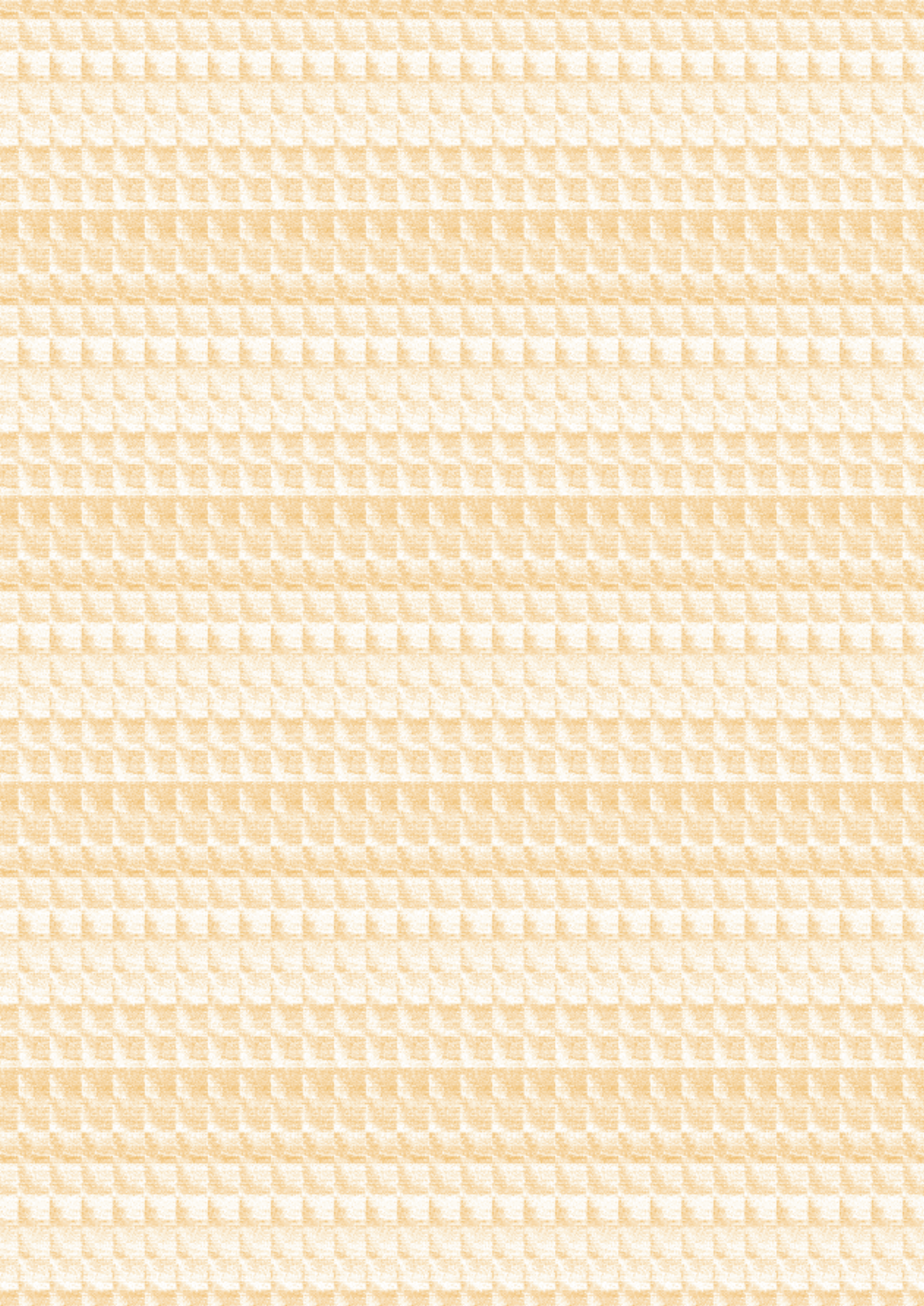
**Společná zpráva byla podepsána v Kutné Hoře dne 22. dubna 2005
v originální anglické verzi**

Za rakouský Účetní dvůr

Dr. Heinrich Lang
ředitel odboru
komplexní ochrany životního prostředí

Za Nejvyšší kontrolní úřad

Ing. Miroslav Kruchina
ředitel odboru
životního prostředí a zemědělství

DOHODA

MEZI ČESKÝM NEJVYŠŠÍM

KONTROLNÍM ÚŘADEM

A RAKOUSKÝM ÚČETNÍM DVOREM

TÝKAJÍCÍ SE SPOLUPRÁCE PŘI KONTROLE

EKOLOGICKÝCH PROJEKTŮ

A OPATŘENÍ V POVODÍ ŘEKY DYJE

11/2003

(překlad)

Úvod

Tato dohoda byla uzavřena na základě iniciativy Dr. Lubomíra Voleníka - prezidenta českého Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ) a Dr. Franze Fiedlera - prezidenta rakouského Účetního dvora (RH). Dohoda byla recipročně zformulována v návaznosti na dopisy, které si vzájemně zaslali prezident českého Nejvyššího kontrolního úřadu a prezident rakouského Účetního dvora na základě společných aktivit v rámci Pracovní skupiny EUROSAl pro kontrolu životního prostředí.

Zásady

Tato dohoda je založena na zásadách vytyčených v brožuře nazvané „Jak nejvyšší kontrolní instituce (SAIs) mohou spolupracovat na auditu mezinárodních ekologických smluv“.

Článek 1

(Zúčastněné SAI)

Jedná se o spolupráci mezi NKÚ a RH, dále v textu zmiňovanými jako „smluvní strany“.

Článek 2

(Název auditu)

Smluvní strany se dohodly, že budou spolupracovat na auditu ekologických projektů a opatření v povodí řeky Dyje (Thaya).

Článek 3

(Předmět auditu)

Smluvní strany se dohodly, že SAIs České republiky a Rakouska provedou auditu zaměřené na ekologické projekty a opatření v povodí Dyje (Thaya).

Článek 4

(Typ auditu)

Spolupráce mezi smluvními stranami bude mít formu koordinovaných auditů. Koordinované audity jsou definovány jako souběžné audity s jednotnou společnou zprávou, vedle samostatných národních zpráv. Souběžný audit je definován jako audit prováděný více méně současně NKÚ a RH, ale samostatným kontrolním týmem z každé SAI, který předkládá zprávu pouze vlastním zákonodárným orgánům a podává zprávu pouze o poznatcích a závěrech týkajících se jeho vlastní země.

Článek 5

(Charakter auditu)

Co do charakteru se bude jednat o audit výkonnosti definovaný popisem v Kontrolních standardech INTOSAI a Kontrolních standardech EU.

Článek 6

(Cíl auditu)

Audit v Rakouské republice a v České republice bude zaměřen na opatření týkající se jak kvality vody, ochrany přírody a biologické rozmanitosti, tak i efektivnosti a ekologických výstupů investovaných prostředků a mezinárodní spolupráce v rámci obou našich mandátů.

Článek 7

(Metodika)

Metodika používaná smluvními stranami musí být v souladu s následujícími standardy a směnicemi:

- Kontrolními standardy INTOSAI
- Směnicemi INTOSAI o provádění auditů činností z ekologického hlediska
- Kontrolními standardy EU
- Národními standardy nebo směnicemi o výkonnostních auditech

Článek 8

(Kritéria auditu)

Finanční, ekonomické a ekologické problémy budou hodnoceny ve výkonnostních auditech hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti kontrolovaných subjektů (v souladu s národními předpisy, bilaterálními a multilaterálními ekologickými dohodami).

Článek 9

(Vedoucí projektů)

Rakouské vedení:	Garant: Vedoucí projektu a koordinátor:	SC Mag. Wilhelm Kellner MR Dr. Heinrich Lang
České vedení:	Garant: Koordinátor projektu: vedoucí projektu:	Ing. Zdeněk Brandt Ing. Miroslav Kruchina RNDr. Helena Hašková

Článek 10

(Harmonogram)

Národní audit by měl být zahájen nejpozději v dubnu 2004 a měl by být dokončen nejpozději v únoru 2005 (konečná verze textu).

Článek 11

(Termíny publikování)

Smluvní strany se zavazují, že si navzájem předají zprávy v anglickém jazyce. Návrh společné zprávy připraví NKÚ. Závěrečná společná zpráva bude dokončena na základě společného stanoviska. Závěrečná zpráva by měla být publikována v angličtině nejpozději v červnu 2005.

Smluvní strany se zavazují zachovat mlčenlivost o všech zjištěných faktech podle zákonů platných v obou státech.

Článek 12

(Úpravy nebo změny)

V případě, že si jedna ze smluvních stran bude přát učinit úpravy nebo změny stávající smlouvy, musí o svém záměru informovat druhou smluvní stranu.

Článek 13

(Výměna informací)

Výměna informací mezi smluvními stranami, včetně budoucích konzultací a zasedání, bude sjednávána podle požadavků vyplývajících ze spolupráce rakouských a českých auditorů. Za tímto účelem bude využívána rovněž elektronická pošta. Všechny oficiální dokumenty vyplývající ze spolupráce NKÚ a RH budou napsány v anglickém jazyce.

Článek 14

(Šíření informací)

Informace pro ostatní členy Pracovní skupiny EUROSAI pro kontrolu životního prostředí a ostatní členy EUROSAI (především společné zprávy) budou šířeny prostřednictvím internetu.

Dr. Franz Fiedler
prezident

Rakouský Účetní dvůr

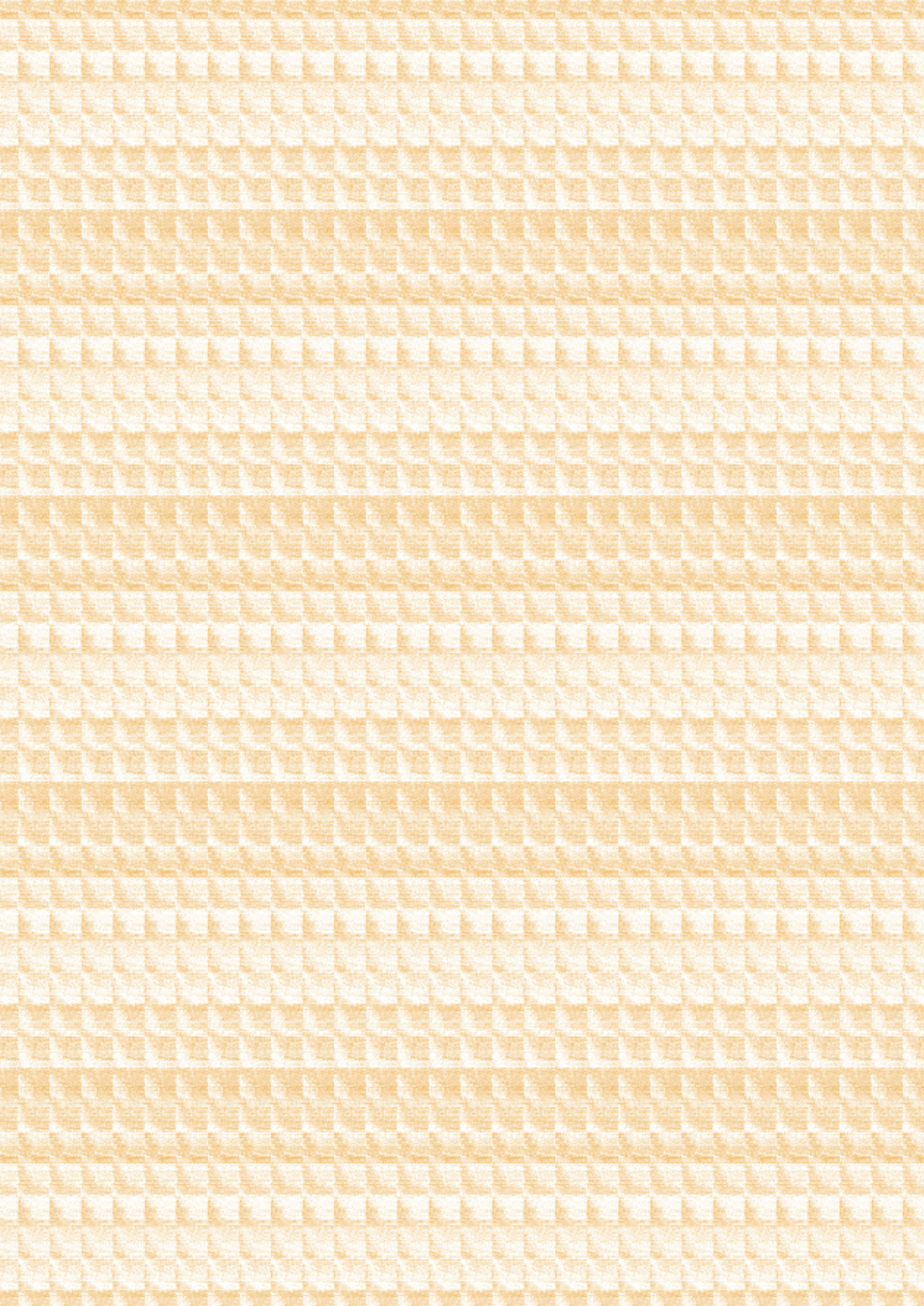
18. března 2004

Ing. Dušan Tešnar
viceprezident

Nejvyšší kontrolní úřad

16. února 2004

Dohoda byla podepsána korespondenční cestou v originální anglické verzi.

Kontrolní týmy

Rakouské vedení:

Garant:

SC Mag. Wilhelm K e l l n e r

Vedoucí a koordinátor kontroly:

MR Mag. Dr. Heinrich L a n g

České vedení:

Garant:

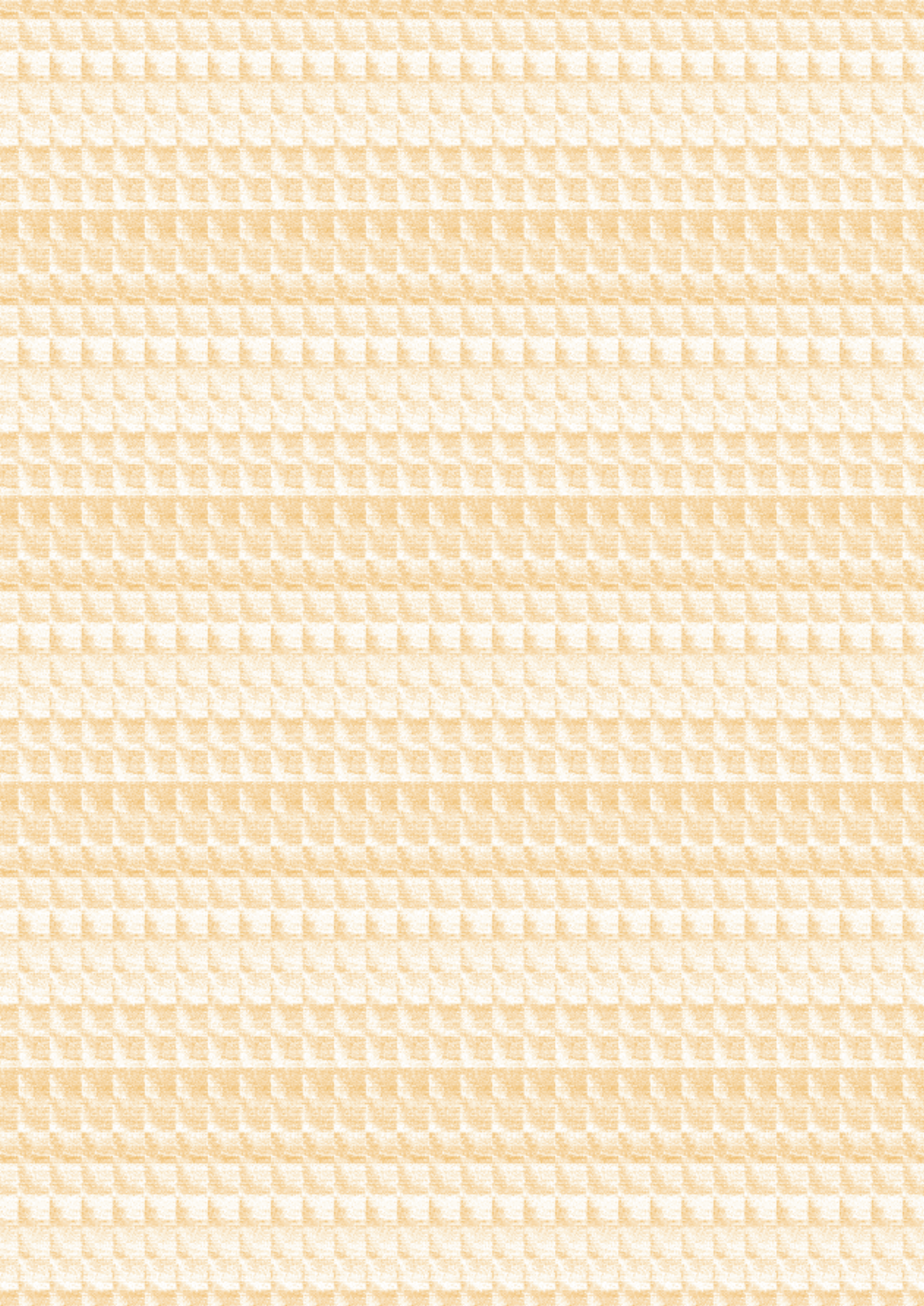
Ing. Zdeněk B r a n d t

Koordinátor kontroly:

Ing. Miroslav K r u c h i n a

Vedoucí kontroly:

RNDr. Helena H a š k o v á

Členové kontrolních skupin RH:

Dr. Heinrich L a n g

Mag. Christian G a c h

Dr. Ernst B r a u n e r

Mag. Elisabeth H e i n y

Dr. Anna R o s s o l l

Gregor S e i d l

Robert G e r m

Členové kontrolních skupin NKÚ:

RNDr. Helena H a š k o v á

Mgr. Jana K o ž n a r o v á

Ing. Michaela R o s e c k á

RNDr. Sylva M ü l l e r o v á

Mgr. Pavla C u l k o v á

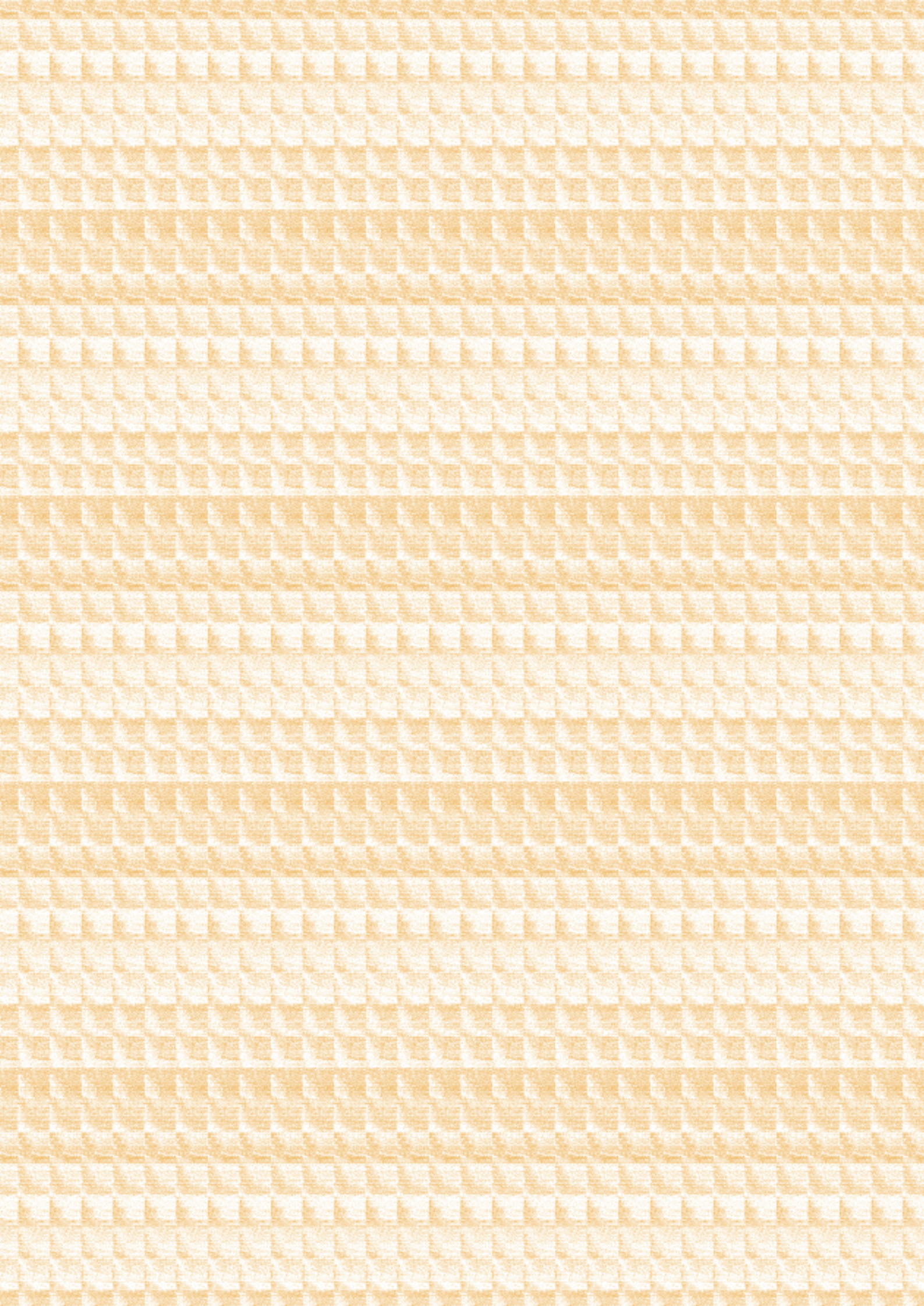
Bc. Olga P r ů š o v á

Ing. Ivana M e d k o v á

Ing. Libor B a b á k

Ing. Vlasta Š t e n c l o v á

Ing. Vladimír P o k o r n ý

Upraveno k vydání

Mag. Wilhelm Kellner, generální ředitel sekce kontroly
Ing. Zdeněk Brandt, člen Úřadu

Sestaveno

Mag. Dr. Heinrich Lang, ředitel odboru komplexní ochrany životního prostředí
RNDr. Helena Hašková, vedoucí oddělení životního prostředí
Ing. Miroslav Kruchina, ředitel odboru životního prostředí a zemědělství

Vnější úprava

Mag. Dr. Heinrich Lang, ředitel odboru komplexní ochrany životního prostředí
RNDr. Helena Hašková, vedoucí oddělení životního prostředí

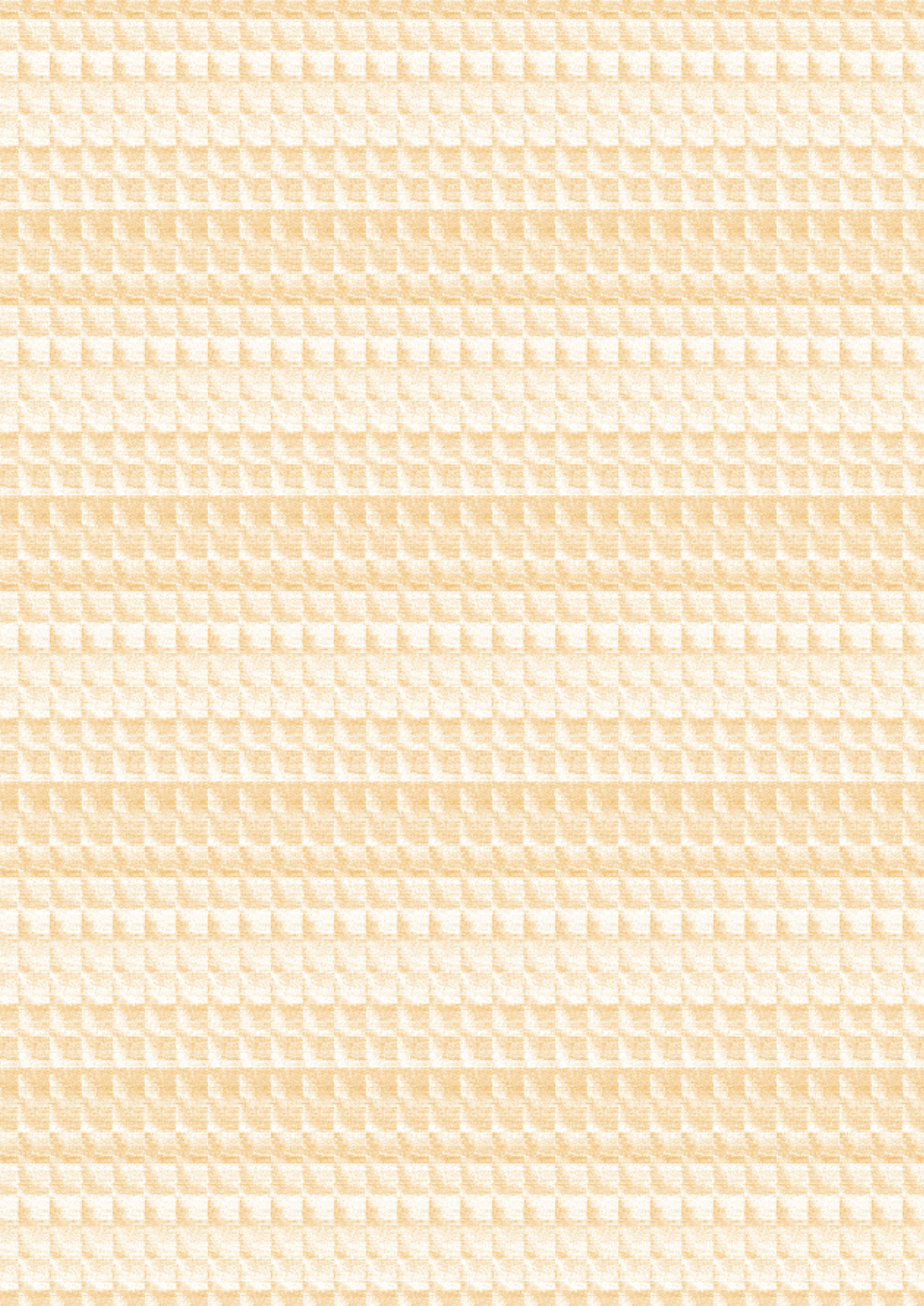
Vydal

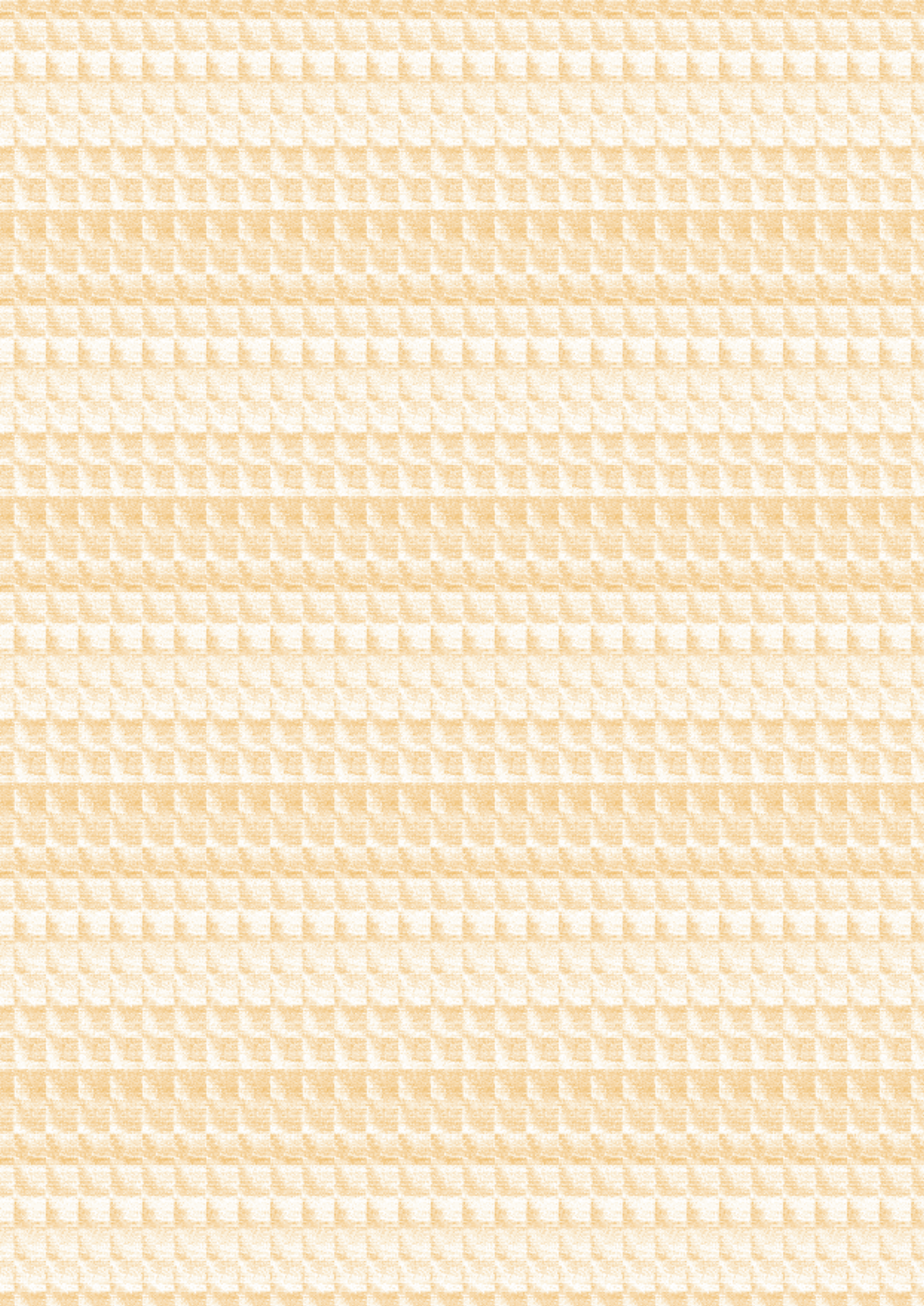
Tiskový odbor NEJVYŠŠÍHO KONTROLNÍHO ÚŘADU,
Jankovcova 63, 170 04 Praha 7

Grafické zpracování a výroba

Písmovka - typografické studio,
Velflíkova 4/1428, 160 75 Praha 6

Fotografie jsou chráněny před kopírováním

Rechnungshof

Austria, Dampfschiffstrasse 2, 1030 Wien
Tel: ++431 71171 8456 Fax: ++431 71171 29425
<http://www.rechnungshof.gv.at>

Nejvyšší kontrolní úřad

Česká republika, Jankovcova 63, 170 04 Praha 7
Tel: + 420 233 045 111 Fax: + 420 045 369
<http://www.nku.cz>